

Pasaje din MANA

24 aprilie

Mat. 8:19-22

19 Atunci s-a apropiat de El un cărturar și l-a zis:

„Învățătorule, vreau să Te urmez oriunde vei merge.”

20 Isus i-a răspuns: „Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul omului n-are unde-și odihni capul.”

21 Un altul, care era dintre ucenici, l-a zis: „Doamne, dă-mi voie să mă duc mai întâi

să îngrop pe tatăl meu.”

22 „Vino după Mine”, i-a răspuns Isus, „și lasă morții să-și îngroape morții.”

Mat. 10:37-39:

37 Cine iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine.

38 Cine nu-și ia crucea lui și nu vine după Mine nu este vrednic de Mine.

39 Cine își va păstra viața o va pierde și cine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga.

Mat. 13:44-46:

44 Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu o comoară ascunsă într-o țarină. Omul care o găsește o ascunde și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are și cumpără țarina aceea.

45 Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un negustor care caută mărgăritare

frumoase.

46 Și, când găsește un mărgăritar de mare preț, se duce de vinde tot ce are și-l cumpără.

Mat. 16:24-25:

24 Atunci, Isus a zis ucenicilor Săi: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.

25 Pentru că oricine va vrea să-și scape viața o va pierde, dar oricine își va pierde viața

pentru Mine o va câștiga.

Mat. 19:12,21:

12 Fiindcă sunt fameni care s-au născut așa din pântecele maicii lor, sunt fameni care au fost făcuți fameni de oameni și sunt fameni care singuri s-au făcut fameni pentru Împărăția cerurilor. Cine poate să primească lucrul acesta să-l primească.” ...

21 „Dacă vrei să fii desăvârșit”, i-a zis Isus, „du-te de vinde ce ai, dă la săraci și

vei avea o comoară în cer!
Apoi vino și urmează-Mă.”

Luca 14:26-33:

26 „Dacă vine cineva la Mine și nu urăște pe tatăl său, pe mama sa, pe nevastă-sa, pe copiii săi, pe frații săi, pe surorile sale, ba chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu.

27 Și oricine nu-și poartă crucea și nu vine după Mine nu poate fi ucenicul Meu.

28 Căci cine dintre voi, dacă

vrea să zidească un turn, nu stă mai întâi să-și facă socoteala cheltuielilor, ca să vadă dacă are cu ce să-l sfârșească?

29 Pentru ca nu cumva, după ce i-a pus temelia, să nu-l poată sfârși, și toți cei ce-l vor vedea să înceapă să râdă de el
30 și să zică: 'Omul acesta a început să zidească și n-a putut isprăvi.'

31 Sau care împărat, când merge să se bată în război cu un alt împărat, nu stă mai întâi

să se sfătuiască dacă va putea merge cu zece mii de oameni înaintea celui ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii?

32 Altfel, pe când celălalt împărat este încă departe, îi trimite o solie să ceară pace.

33 Tot așa, oricine dintre voi care nu se leapădă de tot ce are nu poate fi ucenicul Meu.

Luca 21:2-4:

2 A văzut și pe o văduvă săracă aruncând acolo doi

bănuți.

3 Și a zis: „Adevărat vă spun că această văduvă săracă a aruncat mai mult decât toți ceilalți,

4 căci toți aceștia au aruncat la daruri din prisosul lor, dar ea a aruncat, din sărăcia ei, tot ce avea ca să trăiască.”

Ioan 12:25:

25 Cine își iubește viața o va pierde și cine își urăște viața în lumea aceasta o va păstra pentru viața veșnică.

Fapte 20:22-24:

22 Și acum, iată că, împins de duhul, mă duc la Ierusalim, fără să știu ce mi se va întâmpla acolo.

23 Numai Duhul Sfânt mă înștiințează din cetate în cetate că mă așteaptă lanțuri și necazuri.

24 Dar eu nu țin numai decît la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba pe care am primit-o

de la Domnul Isus, ca să
vestesc Evanghelia harului lui
Dumnezeu.

Fapte 21:13:

13 Atunci Pavel a răspuns:

„Ce faceți de plângeți așa și-
mi rupeți inima? Eu sunt gata
nu numai să fiu legat, dar
chiar să și mor în Ierusalim
pentru Numele Domnului
Isus.”

Rom. 14:1-15:5

1 Primiți bine pe cel slab în

credință și nu vă apucați la vorbă asupra părerilor îndoielnice.

2 Unul crede că poate să mănânce de toate, pe când altul, care este slab, nu mănâncă decât verdețuri.

3 Cine mănâncă să nu disprețuiască pe cine nu mănâncă și cine nu mănâncă să nu judece pe cine mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit.

4 Cine ești tu, care judeci pe robul altuia? Dacă stă în

picioare sau cade, este treaba stăpânului său; totuși va sta în picioare, căci Domnul are putere să-l întărească pentru ca să stea.

5 Unul socotește o zi mai presus decât alta; pentru altul, toate zilele sunt la fel. Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui.

6 Cine face deosebire între zile pentru Domnul o face.

Cine nu face deosebire între zile pentru Domnul n-o face.

Cine mănâncă pentru Domnul

mănâncă, pentru că aduce
mulțumiri lui Dumnezeu. Cine
nu mănâncă pentru Domnul
nu mănâncă și aduce și el
mulțumiri lui Dumnezeu.

7 În adevăr, niciunul din noi nu
trăiește pentru sine și niciunul
din noi nu moare pentru sine.

8 Căci, dacă trăim, pentru
Domnul trăim și, dacă murim,
pentru Domnul murim. Deci,
fie că trăim, fie că murim, noi
suntem ai Domnului.

9 Căci Hristos pentru aceasta
a murit și a înviat, ca să aibă

stăpânire și peste cei morți, și peste cei vii.

10 Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.

11 Fiindcă este scris: „Pe viața Mea Mă jur, zice Domnul, că orice genunchi se va pleca înaintea Mea și orice limbă va da slavă lui Dumnezeu.”

12 Așa că fiecare din noi are

să dea socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu.

13 Să nu ne mai judecăm dar unii pe alții. Ci mai bine judecați să nu faceți nimic care să fie pentru fratele vostru o piatră de poticnire sau un prilej de păcătuire.

14 Eu știu și sunt încredințat în Domnul Isus că nimic nu este necurat în sine și că un lucru nu este necurat decât pentru cel ce crede că este necurat.

15 Dar, dacă faci ca fratele

tău să se mâhnească din
pricina unei mâncări, nu mai
umbli în dragoste! Nu nimici,
prin mâncarea ta, pe acela
pentru care a murit Hristos!

Rom. 15:5:

5 Dumnezeuul răbdării și al
mângâierii să vă facă să aveți
aceleași simțăminte unii față
de alții, după pilda lui Hristos
Isus,

1 Cor. 6:12:

12 Toate lucrurile îmi sunt

îngăduite, dar nu toate sunt de folos; toate lucrurile îmi sunt îngăduite, dar nimic nu trebuie să pună stăpânire pe mine.

1 Cor. 8:10-13:

10 Căci dacă te vede cineva pe tine, care ai cunoștință, că șezi la masă într-un templu de idoli, cugetul lui, care este slab, nu-l va împinge pe el să mănânce din lucrurile jertfite idolilor?

11 Și astfel, el, care este slab,

va pieri din pricina acestei cunoștințe a ta; el, fratele pentru care a murit Hristos!

12 Dacă păcătuiești astfel împotriva fraților și le răniți cugetul lor slab, păcătuiești împotriva lui Hristos.

13 De aceea, dacă o mâncare face pe fratele meu să păcătuiască, nu voi mânca niciodată carne, ca să nu fac pe fratele meu să păcătuiască.

1 Cor. 9:12-27:

12 Dacă se bucură alții de

acest drept asupra voastră, nu ni se cade cu mult mai mult nouă? Dar noi nu ne-am folosit de dreptul acesta, ci răbdăm totul, ca să nu punem vreo piedică Evangheliei lui Hristos.

13 Nu știți că cei ce îndeplinesc slujbele sfinte sunt hrăniți din lucrurile de la Templu și că cei ce slujesc altarului au parte de la altar?

14 Tot așa, Domnul a rânduit ca cei ce propovăduiesc Evanghelia să trăiască din

Evanghelie.

15 Dar eu nu m-am folosit de niciunul din aceste drepturi. Și nu vă scriu aceste lucruri ca să cer să se facă așa cu mine, căci aș vrea mai bine să mor decât să-mi ia cineva pricina mea de laudă.

16 Dacă vestesc Evanghelia, nu este pentru mine o pricină de laudă, căci trebuie s-o vestesc; și vai de mine, dacă nu vestesc Evanghelia!

17 Dacă fac lucrul acesta de bunăvoie, am o răsplată. Chiar

dacă-l fac de silă, este o isprăvnicie care mi-a fost încredințată.

18 Care este atunci răsplata mea? Este să vestesc fără plată Evanghelia pe care o vestesc și să nu mă folosesc de dreptul meu în Evanghelie.

19 Căci, măcar că sunt slobod față de toți, m-am făcut robul tuturor, ca să câștig pe cei mai mulți.

20 Cu iudeii m-am făcut ca un iudeu, ca să câștig pe iudei; cu cei ce sunt sub Lege m-am

făcut ca și când aș fi fost sub Lege (măcar că nu sunt sub Lege), ca să câștig pe cei ce sunt sub Lege;

21 cu cei ce sunt fără Lege m-am făcut ca și cum aș fi fost fără lege (măcar că nu sunt fără o lege a lui Dumnezeu, ci sunt sub legea lui Hristos), ca să câștig pe cei fără lege.

22 Am fost slab cu cei slabi, ca să câștig pe cei slabi. M-am făcut tuturor totul, ca, oricum, să măntuiesc pe unii din ei.

23 Fac totul pentru
Evanghelie, ca să am și eu
parte de ea.

24 Nu știți că cei ce aleargă în
locul de alergare toți aleargă,
dar numai unul capătă
premiul? Alergați dar în așa
fel ca să căpătați premiul!

25 Toți cei ce se luptă la
jocurile de obște se supun la
tot felul de înfrânări. Și ei fac
lucrul acesta ca să capete o
cunună care se poate veșteji:
noi să facem lucrul acesta
pentru o cunună care nu se

poate veșteji.

26 Eu, deci, alerg, dar nu ca și cum n-aș ști încotro alerg. Mă lupt cu pumnul, dar nu ca unul care lovește în vânt.

27 Ci mă port aspru cu trupul meu și-l țin în stăpânire, ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat.

1 Cor. 10:23-24:

23 Toate lucrurile sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos. Toate lucrurile sunt

îngăduite, dar nu toate zidesc.
24 Nimeni să nu-și caute
folosul lui, ci fiecare să caute
folosul altuia.

Filip. 2:4:

4 Fiecare din voi să se uite nu
la foloasele lui, ci și la
foloasele altora.

Filip. 3:7-11:

7 Dar lucrurile care pentru
mine erau câștiguri le-am
socotit ca o pierdere din
pricina lui Hristos.

8 Ba încă și acum privesc
toate aceste lucruri ca o
pierdere, față de prețul
nespus de mare al cunoașterii
lui Hristos Isus, Domnul meu.
Pentru El am pierdut toate și
le socotesc ca un gunoi, ca să
câștig pe Hristos

9 și să fiu găsit în El, nu având
o neprihănire a mea, pe care
mi-o dă Legea, ci aceea care
se capătă prin credința în
Hristos, neprihănirea pe care
o dă Dumnezeu prin credință.

10 Și să-L cunosc pe El și

puterea învierii Lui și părtășia
suferințelor Lui și să mă fac
asemenea cu moartea Lui;
11 ca să ajung cu orice chip,
dacă voi putea, la învierea din
morți.

1 Pet. 2:11-16:

11 Preaiubiților, vă sfătuiesc,
ca pe niște străini și călători,
să vă feriți de poftele firii
pământești care se războiesc
cu sufletul.

12 Să aveți o purtare bună în
mijlocul neamurilor, pentru ca,

În ceea ce vă vorbesc de rău
ca pe niște făcători de rele,
prin faptele voastre bune pe
care le văd, să slăvească pe
Dumnezeu în ziua cercetării.

13 Fiți supuși oricărei
stăpâniri omenești, pentru
Domnul: atât împăratului, ca
înalt stăpânitor,

14 cât și dregătorilor, ca unii
care sunt trimiși de el să
pedepsească pe făcătorii de
rele și să laude pe cei ce fac
bine.

15 Căci voia lui Dumnezeu

este ca, făcând ce este bine,
să astupați gura oamenilor
neștiutori și proști.

16 Purtați-vă ca niște oameni
slobozi, fără să faceți din
slobozenia aceasta o haină a
răutății, ci ca niște robi ai lui
Dumnezeu.

1 Pet. 4:1:

1 Astfel dar, fiindcă Hristos a
pătimit în trup, înarmați-vă și
voi cu același fel de gândire.
Căci Cel ce a pătimit în trup a
sfârșit-o cu păcatul;

Iuda 1:20-21:

20 Dar voi, preaiubiților, zidiți-vă sufletește pe credința voastră preasfântă, rugați-vă prin Duhul Sfânt,
21 țineți-vă în dragostea lui Dumnezeu și așteptați îndurarea Domnului nostru Isus Hristos pentru viața veșnică.